

0702. Po całym świecie

(Mioduszewski, 1838)

1. Po ca - łym świe - cie nie - chaj chwa - ła bę - dzie
Bo - gu na - sze - mu: Oj - cu i Sy - no - wi,

w Trój - cy je - dy - ne - mu We trzech O - so - bach
Du - cho - wi Świę - te - mu! Nie poj - mie te - go

je - steś je - den, Pa - nie
czło - wie - cze mnie - ma - nie, nasz ro - zum u - sta - je.

2. Boć nie tylko my Twego majestatu pojąć nie możemy
Którzy na świecie, mizerne stworzenia, dobrze nie żyjemy;
Lecz i tym trudno, którzy już są w niebie,
Aby pojmować godnie mogli Ciebie, * Niepojęty Panie.
3. Więc upadamy przed Twym majestatem, Wszchemogący Boże;
Daj skutek łaski, czego ludzki rozum pojmować nie może,
A odpuść grzechy stworzeniu swojemu;
Spraw, by był koniec życiu bezbożnemu, * Pokornie prosimy.
4. Przecież my Twoje lepianki, o Panie, wejrzyj na stworzenie,
Daj pomoc łaski, a nie daj zaginać, raczej daj zbawienie.
Cóż byśmy bez niej mogli mieć w nagrodę?
Zamiast pożytku, niesłychaną szkodę; * Zmiłuj się nad nami!